

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

DOCTRINE VAN DE OPENBARING-LES 4- ONFEILBAARHEID

INTRODUCTIE

In deze les gaan we door naar het volgende punt, het gezag van de Schrift. Als God deze menselijke geschriften zoals de evangeliën en de nieuwtestamentische epistels als zijn Woord aan ons heeft toegeëigend, dan betekent dat dat het Woord van God het gezag van God zelf draagt. Het is Gods communicatie met ons. Daarom spreekt hij tot ons met goddelijke autoriteit.

I. DE ONFEILBAARHEID VAN DE BIJBEL

Daarom is wat God ons zegt waar. God deelt ons mee wat hij wil dat wij geloven en denken over deze zaken die voor hem belangrijk zijn en die hij met ons wil communiceren. Een van de implicaties hiervan zou de onfeilbaarheid van de Bijbel zijn. Hoe zullen we Bijbelse Onfeilbaarheid definiëren? Het is duidelijk dat Bijbelse onfeilbaarheid niet kan betekenen dat alles wat de Bijbel zegt waar is, omdat de Bijbel bijvoorbeeld valse verklaringen van Job's raadgevers opneemt die niet juist zijn. Of meld de toespraak van mensen zoals Pontius Pilatus die zelfs de waarheid bespotten. We kunnen dus niet zeggen dat Bijbelse onfeilbaarheid simpelweg betekent dat alles wat de Bijbel zegt waar is, veel minder letterlijk waar met het oog op poëzie en hyperbool en de metafoor die de Schrift vaak impliceert. Dus hoe moeten we de doctrine van Bijbelse Onfeilbaarheid begrijpen?

II. ENKELE MOEILIKHEDEN

We zullen enkele moeilijkheden zien die we vinden als we zeggen dat de Bijbel onfeilbaar is en dan zullen we zien hoe we ermee omgaan.

1. Eenvoudige inconsistenties in de Schrift waar de Schrift zichzelf lijkt tegen te spreken. Een goed voorbeeld hiervan in het Nieuwe Testament zou zijn met betrekking tot de doodsverhalen van Judas Iskariot. In Mattheüs 27: 5 lezen we wat er met Judas gebeurt nadat hij Jezus heeft verraden: „En door de stukken zilver in de tempel te gooien, vertrok hij; en ging zichzelf ophangen. ' Toen pleegde Judas zelfmoord volgens Mattheus door zichzelf op te hangen. Maar nu, als je verder gaat met wat Lukas in Handelingen 1 geeft, vind je een ander verhaal. In Handelingen 1: 18-19. Hier hebben we een ander verslag van de dood van Judas, waar Judas het geld gebruikt om een veld te kopen en dan valt en deze fatale wond heeft die zijn leven beëindigt. Dit zou eenvoudig een voorbeeld zijn van duidelijke inconsistenties in de Bijbel die de leerstelling dat de Bijbel onfeilbaar is, zouden betwisten.

2. Feiten fouten. Dit zouden geen inconsistenties in de Schrift zijn, maar eerder fouten waarmee andere externe bronnen inconsistent zouden zijn. In Lukas 2: 2 spreekt hij bijvoorbeeld over een man als Cyrenius die hij identificeert als de gouverneur van Syrië tijdens de volkstelling die Maria en Jozef naar Bethlehem bracht. Hij zegt in Luke 2: 2: "Dit was de eerste inscriptie, toen Cyrenius gouverneur van Syrië was." Dit is in tegenspraak met wat we weten over Syrische leiders in buitenbijbels materiaal. Cyrenius was in feite een gouverneur van Syrië, maar het was pas een paar jaar later dat Cyrenius over Syrië regeerde. Lucas lijkt een verkeerde datum te hebben gebruikt. Dit zou een voorbeeld zijn van wat we een feitelijke fout in de Bijbel zouden kunnen noemen.

III DEFINITIE VAN ONFEILBAARHEID EN OPLOSSING VAN MOEILIKHEDEN

a) Definitie: We kunnen Bijbelse Onfeilbaarheid als volgt definiëren: De Bijbel, wanneer correct geïnterpreteerd in het licht van het niveau waarop de cultuur en media die zich hadden ontwikkeld op het moment dat het werd geschreven, en met het oog op Het doel waarvoor het werd gegeven, is volledig waarheidsgetrouw in alles wat het bevestigt (MJ Erickson).

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

Met deze definitie kunnen we reageren op de moeilijkheden die we in de Bijbel kunnen vinden, zoals we in het vorige voorbeeld zagen.

- 1) Onfeilbaarheid verwijst naar wat bevestigd of verzekerd is in plaats van wat eenvoudig wordt gerapporteerd. De Bijbel meldt valse verklaringen van goddeloze mensen. De aanwezigheid van deze verklaringen in de Bijbel betekent niet dat ze waar zijn; Het garandeert alleen dat ze correct worden geïnformeerd.
- 2) We moeten de waarheid van de Schrift beoordelen in termen van wat de uitspraken betekenen in de culturele omgeving waarin ze werden uitgedrukt. We moeten de Bijbel niet beoordelen in termen en normen van onze eigen cultuur.
- 3) De uitspraken van de Bijbel zijn volledig waar als ze worden beoordeeld op basis van het doel waarvoor ze zijn geschreven.

Er is geen echt conflict tussen de verklaring in Numeri 25: 9 dat 24.000 stierven aan de pest en de verklaring van Paulus in 1 Korintiërs 10: 8 dat 23.000 stierven. Beide zijn benaderingen, en voor het betrokken doel zijn beide voldoende en kunnen daarom als waar worden beschouwd.

4) Verslagen van historische gebeurtenissen en wetenschappelijke zaken zijn eerder fenomenaal dan technisch. Dat wil zeggen, de schrijver informeert hoe de dingen in zicht lijken. Dit is de gebruikelijke praktijk in elk type populair schrijven (in tegenstelling tot de techniek). Een bekend voorbeeld van deze praktijk heeft te maken met de kwestie van zonsopgang. Wanneer het weer wordt gemeld in het middagnieuws, zegt hij dat de zon de volgende ochtend om 6:37 opkomt, vanuit strikt technisch oogpunt, hebben ze een fout gemaakt, omdat sinds de tijd van Copernicus bekend is dat de zon beweegt niet - de aarde wel. Er is echter geen probleem met deze populaire uitdrukking.

5) Moeilijkheden bij het uitleggen van de bijbelse tekst mogen niet worden aangepakt als indicaties van fouten. Er is al gesuggereerd dat we niet moeten proberen te snel een definitieve oplossing voor de problemen te vinden. Het is beter om te wachten tot de rest van de gegevens binnenkomt, met het vertrouwen dat als we alle gegevens hadden, de problemen konden worden opgelost. In sommige gevallen kunnen de gegevens nooit worden ingevoerd.

a) Bijvoorbeeld, het woord in Handelingen 1:18 over de dood van Judas gedurende lange tijd werd bedoeld als: 'op zijn hoofd vallen'. Uit twintigste-eeuws onderzoek naar oude papyrus is echter gebleken dat dit woord een andere betekenis heeft in het Koine-Grieks. Het betekent ook "zwellen". Het is nu mogelijk om het einde van het leven van Judas te veronderstellen dat alle gegevens lijkt te bevatten, nadat hij zichzelf had opgehangen, werd Judas een tijd niet ontdekt. In een dergelijke situatie beginnen de viscerale organen eerst te degenereren, waardoor een zwelling van de buik wordt veroorzaakt. En dus, "de zwelling [Judas] barstte in het midden open en zijn darmen ontsproten." Hoewel er geen manier is om te weten of dit echt is gebeurd, lijkt het een haalbare en adequate oplossing van de moeilijkheid.

b) In het geval van Cyrenius, Lukas 2: 2, heeft een eminente archeoloog met de naam Jerry Vardaman in dit opzicht uitstekend werk verricht. Hij vond een munt met de naam Cyrenius in een heel klein schriftje of wat we micrografische letters noemen. Dit plaatst hem als proconsul van Syrië en Silica vanaf 11 a. C. tot na de dood van Herodes. Dus dit zou precies het moment zijn waarop Lucas zegt dat Cyrenius deze telling had overzien en in feite de proconsul van Syrië zou zijn. Dit illustreert dat het in ieder geval mogelijk is dat dit geen fout van Lucas is.

CONCLUSIE

In een wereld waar zoveel misvattingen en zoveel meningen zijn, is de Bijbel een zekere bron van leiding. Omdat wanneer correct geïnterpreteerd, je volledig kunt vertrouwen op alles wat je leert. Het is een veilige en betrouwbare autoriteit.